

ILLUSTRIRANI
SLOVENEC
TEDENSKA · PRILOGA · SLOVENCA

LETÖ VII

13. SEPTEMBRA 1931

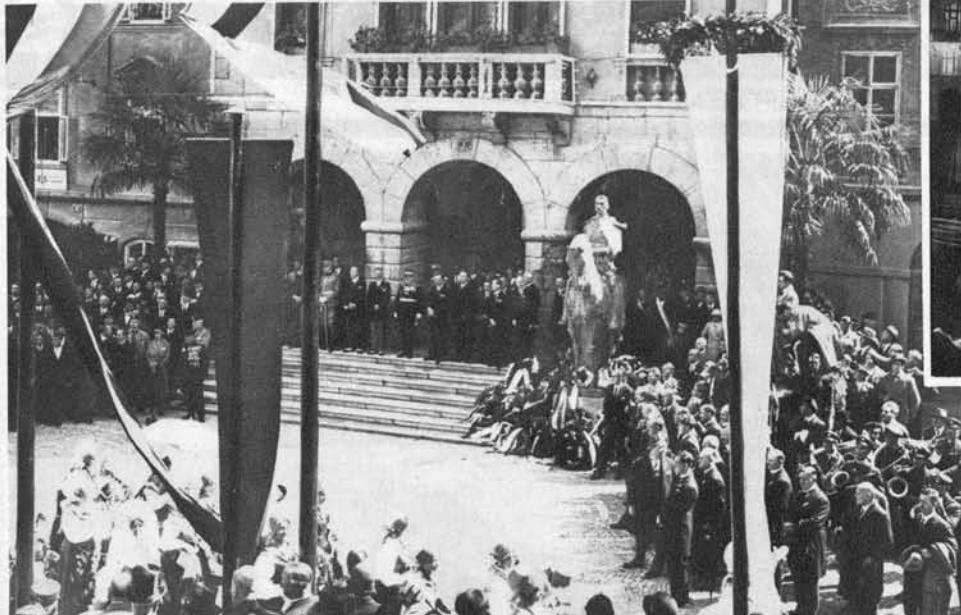
ŠT. 37

NOVI SPOMENIK KRALJA PETRA I., V LJUBLJANI
(UMOTVOR AKAD. KIP. L. DOLINARJA), KI JE BIL ODKRIT PRETEKLO NEDELJO V LJUBLJANI

Odkritje spomenika kralju Petru

V nedeljo se je vršilo v Ljubljani odkritje spomenika kralju Petru I., ki se je razvilo v eno največjih manifestacij, kar jih je videla Slovenija zadnja leta. Precej nad 50.000 oseb iz vse Slovenije je prisostvovalo temu domoljubnemu prazniku. Zastopanih je bilo na stotine društev, ki so po večini položila pred spomenik tudi vence, slavnostno razpoloženje je pa še povzdignil imponenten nastop ljubljanske garnizije in gasilcev iz vse Slovenije.

Slavnostna razsvetljava na predvečer odkritja spomenika: pogled z Marijinega trga v Stritarjevo ul. in na grad.

Na levi: Po odkritju: slikoviti sprevod defilira mimo spomenika, nad stopnjiščem slavnostni gostje.

(Foto Šelhav.)

Na desni: Desetletnico zdravilišča na Golniku smo praznovali 27. p. m., obenem s posvetitvijo altarja v ondotni novi kapelici. To zdravilišče je živa priča smotrenega socijalnega skrbstva nekdanjih naših narodnih vlad. Kupljen je bil gradič l. 1920. na inicijativo dr. A. Breclja, ki je tudi pravi ustvaritelj tega važnega zavoda. Tekom let so se vršile potem številne prezidave in dodizave, nakupljena je bila vsa potrebna oprema in danes je Golnik največje in najmodernejše zdravilišče za bolne na pljučih v naši državi. Slika na desni nam kaže pogled nanj. (Foto Japelj, Kranj.)

Spodaj na desni: Pogled na tribuno s slavnostnimi gosti ob odkritju spomenika kralju Petru.

V Beli Krajini so goreli kresovi in ljudstvo je vriskalo od veselja, ko je dne 1. t. m. izvedelo za radostno vest, da je bil izpremenjen zakon o banovinskih mejah in da so bili s tem dnem tudi upravno-politično zopet združeni z ostalo Slovenijo, kamor spadajo po vsej svoji zgodovini, jeziku in čuvstvovanju. Tako smo, izvzemši par občin, ki so ostale v čabarškem okraju, zopet vsi jugoslov. Slovenci združeni. Naši dve sliki nam kažeta glavnini mest Bele Krajine, t. j. Črnomelj (zgoraj) in Metliko (na desni).

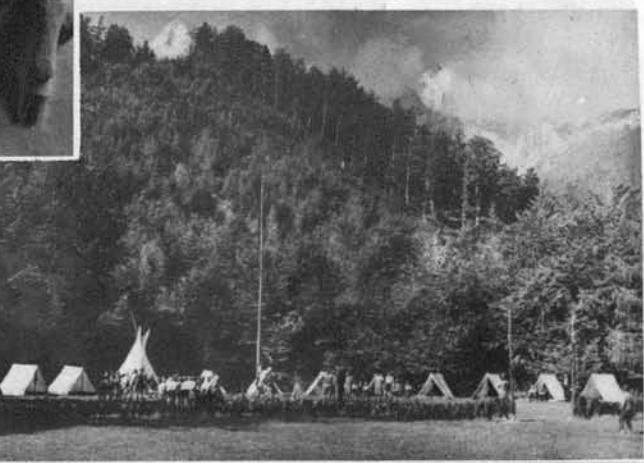

Na levi: Nagrobeni relief pokojnega koroškega nar. buditelja dr. Zdr. Zwitterja, ki ga odkrijejo 10. t. m. v Št. Jakobu. Relief je odlična in najnovejša umetnina prof. Fr. Kralja, izvršena v belem marmorju.

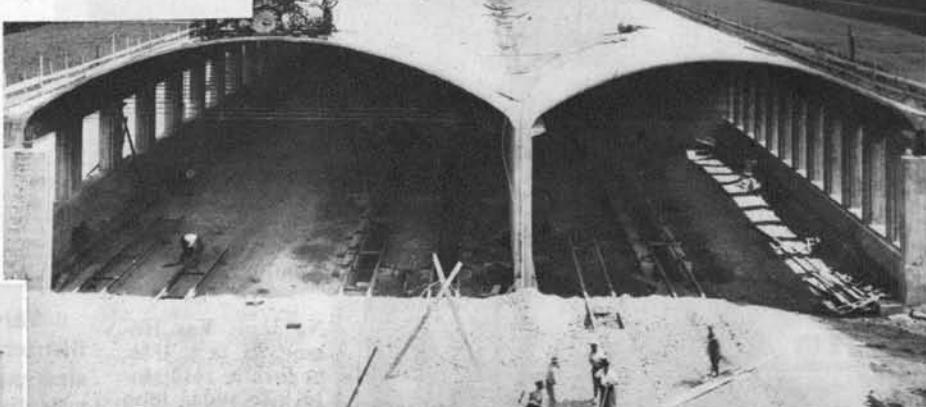
Spodaj: Dravska kolonija »Borcev«, t. j. odseka Krekove mladine za telesno kulturo, je taborila letošnje poletje v Martuljku. Taborenja se je udeležilo 70 otrok in so bili z njim tako zadovoljni starši, še bolj pa seveda otroci.

Spodaj na levi: Ljubljanska marijaniska družina s svojim ravnateljem prelatom Kalanom na počit. izletu v Gameljnah pod Šmarno goro.

Na desni: Nova remiza ljubljana, cestne železnice, dolga 103 m in z razpetino 18 ter 14 m, skupno 32 m. Gradila je remizo tvrdka ing. Fr. Tavčar, železobetonska konstrukcija je bila izvršena z uporabo »Colossus«-cementata ter po osmih dneh razopažena.

Spodaj: Sv. Duh na Ostem vrhu tik avstr. meje postaja zadnja leta priljubljeno letovišče.

Tridesetletnico mature na mariborski gimnaziji so praznovali (spodaj od leve na desno): Medved, ing. Persoglio, Vargazon, dr. Ipvac, ravnatelj dr. Tominšek (kot gost), ravnatelj Jug, sen. predst. dr. Fischinger, dekan Sagaj in župnik Trinkaus; zgoraj: Polak, revizor Pušenjak, Kitak, župnik Letonja, prof. Mravljak, sod. dr. Tombak, župnik Kraner, ured. Spindler in župnik Vuk.

Slika Matere božje na Homcu,
ki jo je slikal v začetku 19. stol. L. Layer,
pozneje pa renoviral M. Koželj, slika visi v
velikem altarju.

Pogled proti
Šmarci, v ozadju
Tunjice pod
Kamn. planinami.

Na levi: **Vas Homenec**, ki je l. 1866. pogorela, zato stoji hiše sedaj lepo v redu.

Spodaj: Homec z božjepotno cerkvijo, tik pod njo Društveni dom.

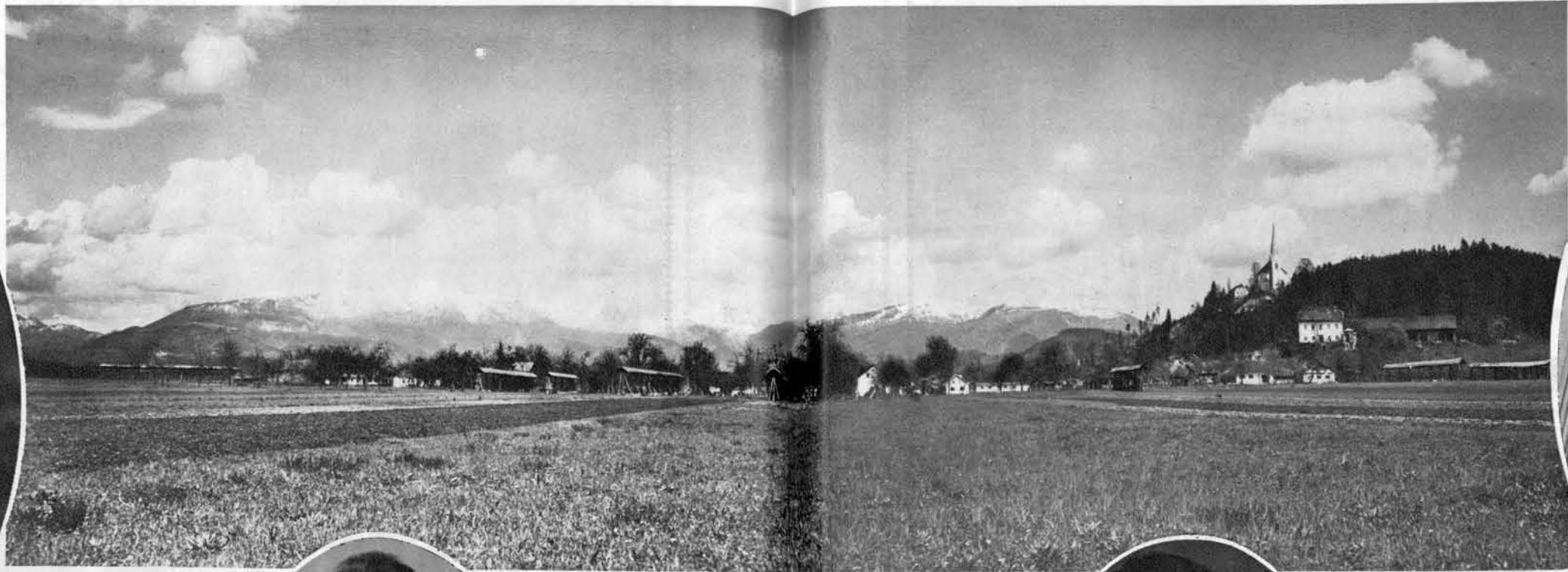
Valvazor piše o Homcu: »Homec je imenitna vas ob Bistrici na cesti med Ljubljano in Kamnikom. Leži na prostem polju. Njegov vrh je takorekoč kronan z lepo cerkvijo naše ljube Gospe.«

Lepa župna cerkev z vitkim stolpom na vrhu grička nekoliko metrov nižje izrazitnega Društveni dom z mnogimi, daleč vidnimi balkoni, nasproti domu kapela, obdan od prijaznega smrekovega gaja, ob vnožju hriba na nekolič vazišenem mestu belo farno župnišče, spodaj lična vasica Homec in v ozadju Kamniške planine — kako krasna slika!

Župnijo je ustanovil l. 1788 baron Mihael Evst. Rasternki je imel do l. 1929 tudi patronatsko pravico. Rodbina je sedaj izumrla.

Župna cerkev je bila po potresu l. 1895 popolnoma prenovljena. Slika Matere božje v glavnem altarju je Layerjeva kakor na Brezjah, prav tako tudi slike presv. Trojice in sv. Janeza Nepomuka na stranskih altarjih. Druge slike so Mencigerjeve, Götzlove, največ pa Mat. Koželjevih iz Kamnika. Od l. 1914. je v cerkev napeljana elektrika iz centrale v Šmarci.

Društveni dom, ki so ga zidali Homčani (pod vodstvom župnika Mrkuna v l. 1914—1917) večinoma s kulukom in prostovoljnimi prispevki, je v poseben kras Homca. V domu je velika dvorana in prostori Prosv. društva. Tu je tudi

Fr. Govekar,
župnik na Homcu.

Društveni dom na Homcu

**Gregor Repanšek,
župan na Homcu.**

Pogled od cerkve na vas Homec, v ozadju Menges.

Idilični Homec z okolico

I. razred dvorazredne osnovne šole na Homcu. V domu stanujejo učitelj in nekaj zasebnikov. Društveni dom in mežnarija imata svoj vodovod. V Domu je čez poletje nastanjena počitniška kolonija otrok, ki jo vodi in upravlja Slov. kršč. ženska zveza v Ljubljani. V župniji je razvito zadružništvo, prosvetno in cerkveno življenje. Poleg posojilnice in hranilnice, ki je imela lani okoli 4 milijone Din prometa, je v župniji živinorejska zadruga, električno-strojna zadruga, živinorejska zveza, kmetijsko društvo in mlekarska zadruga ter gasilsko društvo (l. 1930 je bila blagoslovljena nova motorna brizgalna), in vodna zadruga za napravo vodovoda v Preserjah.

V Prosv. društvu je včlanjenih ok. 200 članov. Društvo ima svojo knjižnico, skoptikon ter dramatski, ženski, tamburaški in radio-odsek. Letos se je reorganiziral tudi fantovski odsek, ki posebno živahno deluje, ima vsakotedenške sestanke v Društvenem domu in pridno goji zlasti petje.

V cerkvenem oziru je poleg treh Marij. družb in 3. reda posebno važna Bratovščina sv. rožnega vencu, ki šteje že nad 10.000 članov iz cele Slovenije. Vsako prvo nedeljo v mesecu se vrši procesija te bratovščine okoli kapele S. J. Pred kapelo je krasen prostor, kjer so se vršili pred vojsko veliki ljudski tabori, katere je vpeljal dr. Krek. Sedaj se vrše vsako leto na tem prostoru razni shodi Kmet. zvez. Krekove mladine. Mar. družb, prosv. društev itd.

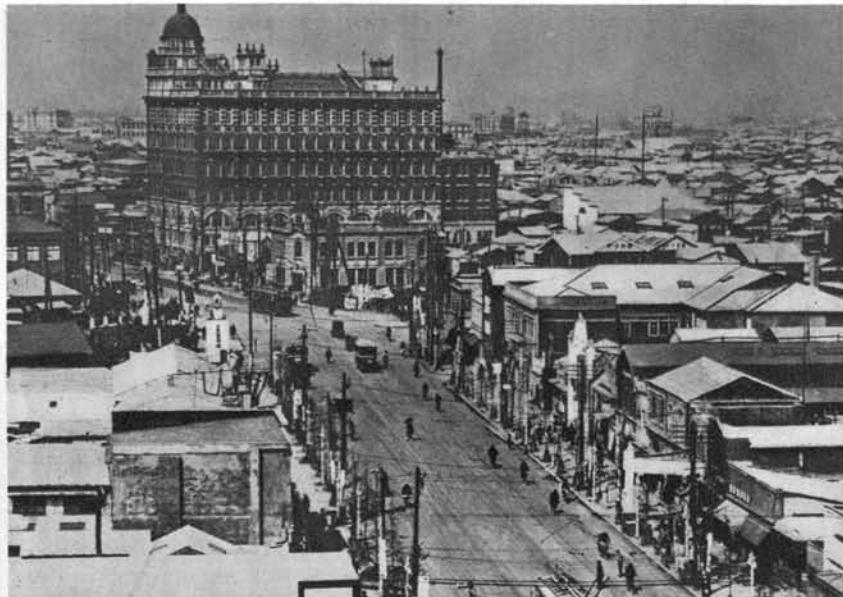
Na desni: Posvetitev vasi Šmarca presv. Sreču Jezus

Spodaj: Člani agilnega Prosvetn. društva na Homcu ter člani fan-

Paberki iz Daljnega Vzhoda

Saj je mnogo literature o ogromnem ozemlju, ki ga posedeje rumeno pleme in tudi v slovenščini je bilo napisanega že marsikaj, vendar so se v povojskih letih dogodile tudi na Kitajskem, na Japonskem in drugod take daleko-sežne izpreamembe, da marsikaj, kar se je pisalo o teh prezanimivih deželah, že davno več ne velja. To nam potrjuje tudi najnovejše delo znanega svetovnega popotnika in prezanimivega časnikarja R. Katza, ki je pred kratkim izdal v Ullsteinovem založništvu v Berlinu pod naslovom »Funkelnder fernre Ostene« kopico velezanimivih popotnih impresij moderne Kitajske, Japanske in iz Koreje, a ravno take bežne impresije nam v zabavni obliki odkrivajo pravi značaj dežela in narodov mnogo nazorneje in točneje kot pa suhoparna učenjaška dela. Naše današnje slike so posnete iz te knjige.

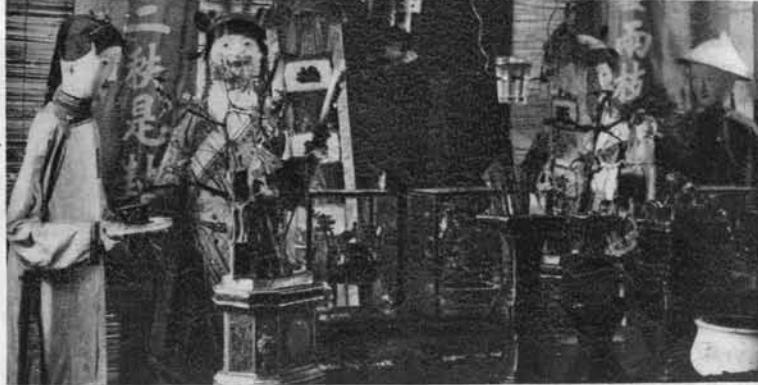
Pogled na današnji moderni Tokio, japonsko prestolnico. Po zadnjih požarih in potresih dobiva hitro običajno lice belopoltih velemest.

Spodaj: Ostanek kitajskega zidu, ki so ga začeli graditi v 3. stol. pr. Kristusom in je dolg 3300 km; visok je 4–7.5 m in debel do 7 m. Zgrajen je bil v svrhu obrambe proti navalom barbarskih topl od severa in zapada.

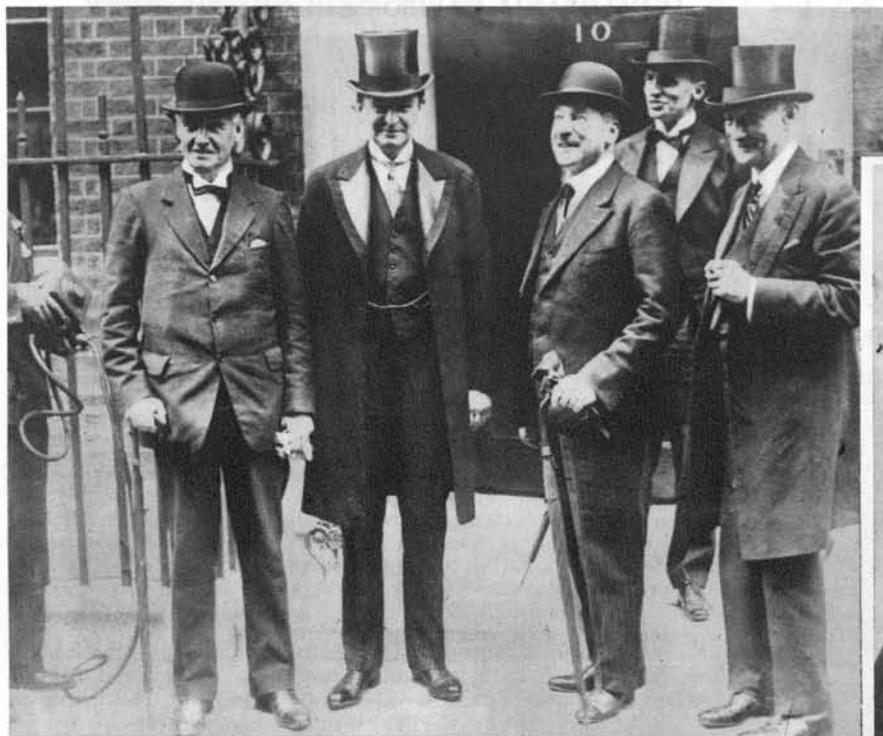
Grob Konfucija, utemeljitelja kitajskega verskega življenja, najsvetejši prostor vsakega Kitajca.

Spodaj: Pogled na središče Šanghaja, glavne kitajske luke, ki je že bolj podobna kakemu ameriškemu velemestu nego kitajskemu.

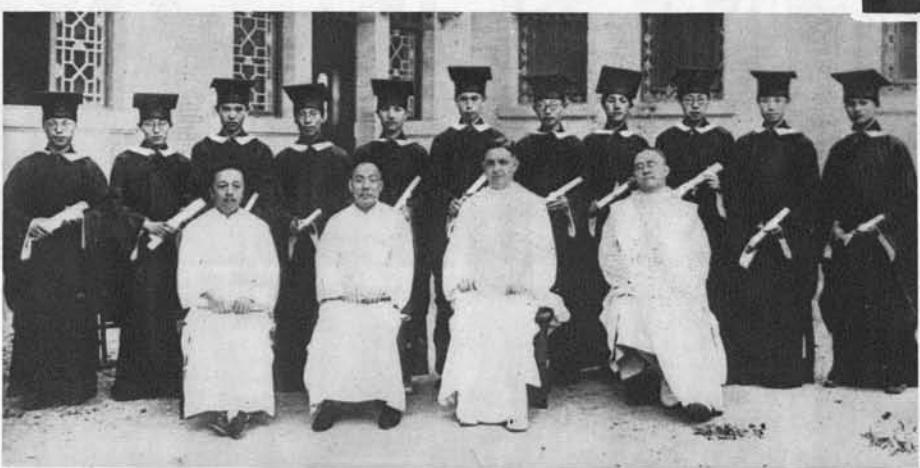
Služinčad (iz papirja) in razno orodje ter druge potrebščine, ki jih razpostavijo okrog mrtvaškega odra, pri pogrebu pa žažgo. Vse te stvari naj bi služile mrtvecem na onem svetu.

Liberalni ministri v novi angl. koncentracijski vladi (od leve na desno): sir Donald Maclean (prosveta), lord Lothian, sir Herbert Samuel (notranje), sir Archibald Sinclair in lord Reading (zunanje).

Spodaj: Artur Henderson, zunanjji minister v prejšnji Macdonaldovi vladi, ki je pa prešel sedaj v opozicijo in je bil izvoljen namesto Macdonalda tudi za novega načelnika angleške delavske stranke.

Na levi: Prvih 11 doktorjev teologije (v črnih talarjih v zadnji vrsti) katoliške univerze v Pekingu, ki je bila osnovana šele pred par leti; spredaj profesorji.

Spodaj:

Na Portugalskem je pred kratkim zopet izbruhnila revolucija, menda že dvajseta, odkar imajo republiko. Zadušena je bila še tisti dan. Zgornja slika nam kaže razstreljeno vojašnico upornega topniškega polka v Lisabonu.

Na levi: Romun. kraljica Helena s svojo sestro Ireno v eksilu v Londonu.

Na desni: Msgr. Nolens, voditelj holandskih katoličanov, ki je umrl 27. p. m.

Prof. dr. A. Breznik: Koplji in puli ljudi kolikor moreš, vedno ti sproti narašča nova — — —!

IZ DELOVANJA MARIBORSKIH ŠOLSKIH SESTER.

Razstava otroškega vrtca pri mariborskih šolskih sestrach. Otroški vrtec je imel zavod že od svojega početka (l. 1865.), l. 1894. so pa ustanovile sestre s DCM tudi tako slovensko institucijo. Po prevratu so nemškega opustile, slovenski se je pa moral s šolskim letom 1925/26 razdeliti v dva oddelka.

Spodaj: Udeleženke gospodinjskega tečaja mariborskih šolskih sester; take tečaje z 250 učnimi urami prireja zavod od l. 1928. in se jih je vršilo doslej že 13; namenjeni so kmetiškim in delavskim dekletom, služkinjam, gospodinjam itd.

Lahkoatletska sekcija SK Ilirije, ki je uspešno nastopila v tekmah posameznikov za prvenstvo Ljubljane.

Sportni vestnik

Letna sezona se bliža počasi koncu. Te dni je bilo še nekaj važnejših prireditev, o katerih bomo še poročali. Bogata je bila nogometna in plavalna sezona, zelo revna pa zopet lahkoatletska. Z izjemo tekem za državno prvenstvo, ki so pa končale slabše kakor preteklo leto, ni bilo nobene večje prireditve. Zadnja prireditev je bilo tekmovanje poedincev za prvenstvo Ljubljane, ki pa ni moglo pokazati pravega stanja naše lahke atletike. Radi skrajno slabega igrišča, na katerem se je tekmovanje vršilo, niso bili doseženi pričakovani rezultati.

Zgoraj v krogu: Drago Ulaga, trener plavačev in lahkoatletov SK. Ilirije, ki je največ pripomogel s svojim znanjem, da je naš plavalni sport tako napredoval. Njegova je zasluga, da smo se tako približali prvakom iz obmorskih krajev. Zato Ulagi vsa čast!

Na desni: Neli Zupančič, eden naših najboljših atletov pri skoku v višino.

